

dzą do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych.

§ 3. Istniejącą dotychczas przy zniesionym urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych komisję szacunkową dla spraw podatku dochodowego znosi się i równocześnie tworzy się dwie nowe komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego po jednej dla każdego z nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych, każdą w składzie 12 członków i tyluż zastępców z siedzibą w Bydgoszczy.

§ 4. Istniejące dotychczas przy zniesionym urzędzie podatków i opłat skarbowych komisje szacunkowe do podatku przemysłowego przydziela się do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1928 r. i z tym dniem tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy sprzeczne z tem rozporządzeniem.

Minister Skarbu: G. Czechowicz

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z dnia 31 grudnia 1927 r. (poz. 48).

W Y K A Z

granic I i II urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych na miasto Bydgoszcz.

Okrąg administracyjny zniesionego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych dzielić będzie na dwie części rzeka Brda. Część tego okręgu położona na lewym brzegu Brdy stanowić będzie okrąg administracyjny nowoutworzonego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych Bydgoszcz I, zaś część położona na prawym brzegu Brdy stanowić będzie okrąg administracyjny nowoutworzonego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych Bydgoszcz II.

49.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 31 grudnia 1927 r.

w sprawie zmiany statutu Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego.

Na zasadzie art. 1, 9 i 11 ustawy z dnia 25 listopada 1920 r. w przedmiocie przyznania obligacjom Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego gwarancji skarbowej oraz uproszczonego ściągania należności rzeczono Towarzystwa (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 737) niniejszem zmienia się zgodnie z uchwałą Walnego Zgromadzenia członków Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego z dnia 23 marca 1926 r. po zasięgnięciu opinii Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej artykuły: 1, 2, 6, 8, 10, 11, 12, 14, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 32, 34, 35,

37, 38, 39, 41, 44, 45, 47, 49, 51, 53, 55, 56, 57, 58, 61, 63, 65, 66, 70, 71, 73, 74, 76, 78, 79, 80, 81, 88, 89, 94, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 105, 106, 108 statutu Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego, wydanego rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 28 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 203), które otrzymują brzmienie jak w załączniku.

Minister Skarbu: G. Czechowicz

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z dn. 31 grudnia 1927 r. (poz. 49).

Art. 1.

Towarzystwo Kredytowe Przemysłu Polskiego założone zostało przez właścicieli przedsiębiorstw przemysłowych celem udzielania pożyczek w listach zastawnych, zabezpieczonych hipotecznie na nieruchomościach, maszynach i urządzeniach zakładów przemysłowych, znajdujących się w granicach Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2.

Zaciągający pożyczkę w Towarzystwie zostaje jego członkiem z chwilą jej wydania i staje się odpowiedzialny za regularną wpłatę terminowych rat, przypadających od zaciągniętej przez niego pożyczki. Członek Towarzystwa odpowiada zarówno z nieruchomości, maszyn i urządzeń, stanowiących zabezpieczenie pożyczki, jak i całym majątkiem osobistym do wysokości zaciągniętej pożyczki, zaległych rat i innych należności Towarzystwa.

Art. 6.

Istnienie Towarzystwa nie jest ograniczone żadnym terminem. W każdym czasie Walne Zgromadzenie, z zastosowaniem art. 58 niniejszego statutu, może zadecydować o zaprzestaniu wydawania nowych pożyczek i rozwiązaniu Towarzystwa po umorzeniu wszystkich udzielonych pożyczek.

Art. 8.

W ciągu pierwszych dziesięciu lat swego istnienia Towarzystwo może udzielać stosownie do życzenia członków pożyczek zarówno w walucie zagranicznej, a mianowicie: funtach szterlingach, dolarach i frankach franc., jak i w walucie polskiej. Po upływie dziesięciu lat istnienia Towarzystwo może udzielać pożyczek tylko w walucie polskiej.

Art. 10.

Pożyczki udzielane będą jedynie w listach zastawnych Towarzystwa według nominalnej ich wartości w ścisłym zastosowaniu się do niniejszego statutu.

Na podstawie upoważnienia zainteresowanych członków Towarzystwa i na mocy uchwały Rady Nadzorczej Towarzystwa, zatwierdzonej przez Ministra Skarbu, Towarzystwo może umieścić lub sprzedać zagranicznym instytucjom finansowym część lub całość każdej serji listów zastawnych na rachunek swych członków, którzy zaciągnęli pożyczki w listach zastawnych tej serji.

W razie dokonania takiej transakcji, protokół wydania listów zastawnych oraz sposób i miejsce losowania listów zastawnych, a także sposób podpisywania świadectw tymczasowych i listów zastawnych mogą być za zezwoleniem Ministra Skarbu dokonywane w inny sposób i przez inne osoby, niż to przewidziano w art. 28, 43 i 70 niniejszego statutu.

Za podstawę do ustalenia wysokości pożyczki służyć będzie dokonane według przepisów art. 94 i 95 niniejszego statutu oszacowanie nieruchomości, maszyn i urządzeń przemysłowych, będących zabezpieczeniem pożyczki.

Oszacowanie to będzie dokonywane według cen i zasad, ustalonych przez Zarząd Towarzystwa i zatwierdzonych przez Ministra Skarbu.

Art. 11.

Wysokość pożyczek ustala Zarząd Towarzystwa, w żadnym jednak wypadku nie mogą one przekraczać 50% szacunku gruntów i budynków i 40% szacunku maszyn i urządzeń przemysłowych.

Art. 12.

Towarzystwo może udzielić pożyczki, niższej od normy, wskazanej w art. poprzedzającym, a nawet, w razie braku trwałego bezpieczeństwa, w zupełności odmówić pożyczki.

Jeżeliby się okazało, że opłaty czasowe lub wiecyste, zapisane: na obszarze b. zaboru rosyjskiego — w dziale III wykazu hipotecznego, na obszarze b. zaboru austriackiego — na karcie ciężarów, na obszarze b. zaboru pruskiego — w dziale II księgi gruntowej, mogą mieć wpływ na zmniejszenie bezpieczeństwa zaciągniętej pożyczki, w takim razie wysokość pożyczki, mającej być udzieloną, może być zmniejszona o skapitalizowaną na 5% wartość wszystkich tych opłat.

Art. 14.

Pragnący zaciągnąć pożyczkę w Towarzystwie wpłaca jednorazowo przy złożeniu podania w walucie krajowej na koszty organizacyjne sumę, określoną przez Zarząd Towarzystwa, nie wyżej wszakże, niż $\frac{1}{4}$ % od sumy żądanej pożyczki. W razie przyznania przez Zarząd Towarzystwa pożyczki mniejszej od żądanej, odpowiedzialna nadwyżka tej opłaty zostanie zwrócona składającemu podanie. Zwrot całkowity wpłaconej na koszty organizacyjne sumy może nastąpić tylko w wypadkach odmowy Zarządu udzielenia pożyczki.

Art. 18.

Należne Towarzystwu corocznie sumy wnoszone będą w dwóch półrocznych terminach, oznaczonych przez Zarząd Towarzystwa, w równych ratach, zgóry gotowizną lub ubiegłymi kuponami i wylosowanymi listami zastawnymi, przyczem opłaty, przewidziane w art. 13 i 16, winny być wnoszone w tej walucie, w jakiej pożyczka została udzielona. Jednocześnie z wpłatą półrocznych rat dłużnik winien zwrócić uiszczony za niego przez Towarzystwo, zgodnie ze statutem, opłaty i wpłacić określone przez Zarząd odsetki i kary za zwłokę.

Art. 19.

Pragnący otrzymać pożyczkę w Towarzystwie składa Zarządowi podanie o udzielenie jej z załączeniem:

- a) wypisu wykazu hipotecznego nieruchomości, na której ma być zabezpieczona pożyczka;
- b) planu geometrycznego i sytuacyjnego nieruchomości z oznaczeniem istniejących na niej zabudowań;
- c) planu rozmieszczenia w poszczególnych budynkach i pomieszczeniach maszyn i urządzeń;
- d) wykazu znajdujących się w nieruchomości maszyn i urządzeń;
- e) wszelkich dokumentów i dowodów, jakie będą zażądane przez Zarząd Towarzystwa Kredytowego.

Art. 20.

Pragnący zaciągnąć pożyczkę w Towarzystwie ponosi wszystkie koszty związane z oszacowaniem zakładu przemysłowego, mającego być zabezpieczeniem pożyczki, przygotowaniem dokumentów i wydaniem pożyczki, i w tym celu, wraz z podaniem o pożyczkę, wnosi do kasy Towarzystwa kaucję, której wysokość określa Zarząd Towarzystwa. Na żądanie Towarzystwa suma, wpłacona tytułem kaucji, winna być przez ubiegającego się o pożyczkę uzupełniana do wysokości rzeczywistych, ponoszonych na ten cel przez Towarzystwo kosztów. Powyższe koszty ponosi ubiegający się o pożyczkę bez względu na to, czy pożyczka udzielona zostanie, czy też nie.

Art. 21.

Po rozpoznaniu dokumentów, przedstawionych przy podaniu o udzielenie pożyczki, nastąpi oszacowanie przez Towarzystwo nieruchomości, maszyn i urządzeń przemysłowych, mających służyć na zabezpieczenie pożyczki, według przepisów, zamieszczonych w art. 10, 94 i 95 niniejszego statutu.

Art. 22.

Na zasadzie zebranych danych i szacunku Zarząd Towarzystwa określa wysokość i warunki pożyczki lub odmawia jej udzielenia.

Art. 24.

Do aktu, wskazanego w artykule poprzedzającym, dołączony będzie inwentarz maszyn i urządzeń przemysłowych, które łącznie z nieruchomością stanowiącą zabezpieczenie pożyczki.

Art. 25.

Celem zabezpieczenia procentów, nie mających jednakowego pierwszeństwa hipotecznego z kapitałem, kar i opłat za zwłokę, kosztów egzekucyjnych i administracyjnych oraz należności, przypadających Towarzystwu za zapłacone przez nie składki ubezpieczeniowe i tym podobnych wydatków, równocześnie z zapisem sumy pożyczkowej zapisana zostanie bezpośrednio po nim na rzecz Towarzystwa kaucja w wysokości, jaką określi Zarząd Towarzystwa, lecz nie wyższej, niż 20% od sumy pożyczki.

Art. 26.

Hipoteczne zabezpieczenie pożyczki Towarzystwa będzie dokonane w sposób następujący: dla b. zaboru rosyjskiego: jeżeli akt pożyczki będzie przez wydział hipoteczny zatwierdzony, jako odpowiadający wyma-

ganiom art. 20 ustawy hipotecznej z r. 1818,—pożyczka wniesiona zostanie na pierwsze miejsce działu IV wykazu hipotecznego; dla b. zaboru austriackiego: na podstawie zapisu długu wyjednanie zostanie od właściwego sądu hipotecznego tabularne zabezpieczenie udzielonej pożyczki zapomocą potrzebnych wpisów i adnotacji; dla b. zaboru pruskiego: na podstawie zapisu długu. Towarzystwo otrzyma z sądu list hipoteczny, odnoszący się do udzielonej pożyczki.

Art. 27.

Postanowienie Zarządu Towarzystwa o przyznaniu pożyczki traci swą moc, a kaucja, wspomniana w art. 20, przechodzi na własność Towarzystwa, jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od dnia zawiadomienia o przyznanej pożyczce ubiegającego się na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego akt pożyczki nie będzie zeznany i nie zostanie zapisany czystym (stanowczym) wpisem; na obszarze b. zaboru pruskiego—jeżeli Towarzystwo nie otrzyma listu hipotecznego, odnoszącego się do udzielonej pożyczki.

Art. 28.

Wyplata, t. j. wydanie listów zastawnych z kuponami, opatrzonych pieczęcią i podpisami Zarządu Towarzystwa oraz podpisem Delegata Ministra Skarbu, następuje w kasie głównej Towarzystwa, względnie w kasie właściwego oddziału Towarzystwa, przy sporządzeniu oddzielnego o tem protokołu: na obszarze b. zaboru rosyjskiego — po złożeniu świadectwa hipotecznego o tem, że pożyczka została wpisana we właściwe miejsce wykazu hipotecznego; na obszarze b. zaboru austriackiego — po złożeniu wyciągu hipotecznego, stwierdzającego, iż wszystkie wpisy, przewidziane w zapisie długu, zostały dozwolone i wykonane w księdze gruntowej; na obszarze b. zaboru pruskiego po otrzymaniu z sądu listu hipotecznego.

Po wykonaniu wszystkich powyższych formalności nastąpić może również, za zezwoleniem Ministra Skarbu, wydanie listów zastawnych przez bank z siedzibą w Polsce lub przez bank zagraniczny. W tym wypadku protokół wydania może być sporządzony przez pełnomocnika Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego.

Art. 32.

Delegaci Towarzystwa mają prawo kontrolować w każdej chwili, w jakim stanie i czy na właściwych miejscach znajdują się wszystkie maszyny i urządzenia.

Art. 34.

Wyplata terminową procentów od listów zastawnych i należności za wylosowane listy zastawne zabezpiecza Towarzystwo właścicielom listów zastawnych a) hipoteką stanowiących zabezpieczenie pożyczki nieruchomości, jak również maszyn i urządzeń przemysłowych, bez względu na to, czy zostały one zapisane do wykazu hipotecznego, b) odpowiedzialnością poszczególnych członków Towarzystwa z całego ich majątku do wysokości pożyczek, zaciągniętych przez każdego z nich, c) kapitałem zapasowym i całym majątkiem Towarzystwa.

Art. 35.

Niezależnie od zabezpieczenia, przewidzianego w art. 34, zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 562), Rzeczpospolita Polska gwarantuje solidarnie posiadaczowi listów zastawnych, wypuszczonych przez Towarzystwo w walutach zagranicznych, terminową i całkowitą zapłatę kapitału, należnych odeń procentów oraz sum amortyzacyjnych, przeznaczonych dla wycofania z obiegu listów zastawnych, w terminach, w których wymieniony kapitał, raty procentowe i sumy amortyzacyjne powinny być zapłacone.

W razie wykonania przez Skarb Państwa prawa regresu z tytułu powyższej gwarancji, zaspokojenie pretensji Skarbu nastąpić winno ze źródeł wymienionych w art. 34 niniejszego statutu i w kolejności, wskazanej w tymże artykule.

Art. 37.

(Skreślony).

Art. 38.

(Skreślony).

Art. 39.

Listy zastawne wypuszczane będą na okaziciela w ciągu pierwszych dziesięciu lat istnienia Towarzystwa w walutach zagranicznych lub walucie polskiej, a po upływie lat dziesięciu tylko w walucie polskiej, w odcinkach, których wysokość określi Rada Nadzorcza i zatwierdzi Minister Skarbu.

Świadectwa tymczasowe i listy zastawne, na żądanie ich posiadaczy, mogą być rejestrowane, jako imienne.

Art. 41.

Posiadacze kuponów od listów zastawnych Towarzystwa wolni są od wszelkich z ich tytułu opłat. Przypadające od tych kuponów podatki opłaca Towarzystwo na rachunek dłużników.

Art. 44.

Okaziciele wylosowanych listów zastawnych otrzymają całkowitą ich wartość nominalną, jeżeli złożą listy z kuponami za wszystkie półrocza, następujące po półroczu, w którym było uskutecznione losowanie. Wartość brakujących kuponów potrąca się z należności za listy zastawne.

Art. 45.

W razie zagubienia lub utraty listy zastawne Towarzystwa podlegają anulacji w myśl przepisów ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 401) o utraconych tytułach na okaziciela względnie w myśl prawa, jakie, będzie obowiązywać w dniu zgłoszenia o utracie.

Wzajemnie za uszkodzone listy zastawne lub kupony wydaje się duplikaty. Żądający wydania duplikatu winien przedstawić Zarządowi Towarzystwa uszkodzone listy zastawne lub kupony wraz z funduszem na koszty wygotowania nowych listów zastawnych lub kuponów w miejsce uszkodzonych. Nowe listy zastawne lub kupony z napisem „duplikat” wydaje się właścicielowi, uszkodzone zaś podlegają zniszczeniu.

Art. 47.

Lokaty w listach zastawnych Towarzystwa są uważane za lokaty z bezpieczeństwem pupilarnem.

Art. 49.

Dłużnik ma prawo w każdym czasie spłacić pożyczkę w całości lub w części listami zastawnymi tej samej serii w nominalnej wartości lub gotowizną w walucie, w której była udzielona pożyczka.

W razie spłaty przedterminowej dłużnik opłaca półroczną ratę bieżącą.

Jeżeli spłata jest dokonana gotowizną w ciągu półroczna po dopełnionem losowaniu, dłużnik opłaca oprócz półrocznej raty bieżącej jeszcze półroczny procent na zapłatę kuponów od listów zastawnych, podlegających wycofaniu.

Art. 51.

Niezależnie od wypadków uchybienia przez dłużnika zobowiązaniom, wskazanym w art. 29 i 31, Towarzystwo może żądać zwrotu całkowitej pożyczki, jeżeli właścicielowi przedsiębiorstwa, obciążonego pożyczką, ogłoszono upadłość lub przedsiębiorstwo przestało być czynne.

Towarzystwo może zażądać zwrotu części lub całej pożyczki w razie takich zmian w przedsiębiorstwie przemysłowem, które mogą zmniejszyć bezpieczeństwo pożyczki.

Art. 53.

Kapitał zapasowy tworzy się: a) z procentów, wnoszonych na ten kapitał przez zaciągających pożyczkę, zgodnie z art. 16 statutu, b) z pozostającej po potrąceniu wydatków na administrację reszty z opłat, wnoszonych na ten cel w myśl art. 17 statutu, o ile w myśl decyzji walnego zgromadzenia sumy te nie znalazły innego przeznaczenia, c) z kar pieniężnych, pobieranych za nieregularne wnoszenie należnych Towarzystwu rat terminowych, d) z sum, przechodzących na rzecz Towarzystwa za kupony i listy zastawne, ulegające przedawnieniu z mocy art. 46 statutu, e) z procentów od kapitału zapasowego i f) z nadwyżek wpływów Towarzystwa nad wydatkami.

Art. 55.

Kapitał zapasowy winien być lokowany w walorach pupilarnych, opiekujących na walutę, w której wypuszczono listy zastawne, w stosunku do sumy pożyczek, wydanych w każdej walucie.

Kapitał zapasowy może być lokowany również w nieruchomościach w wysokości, nieprzekraczającej połowy całej sumy tego kapitału.

Art. 56.

W razie likwidacji Towarzystwa cały jego majątek będzie użyty pod kontrolą Ministra Skarbu na cele użyteczności publicznej, na zasadzie uchwały walnego zgromadzenia.

Art. 57.

Władze Towarzystwa stanowią: Zarząd, Rada Nadzorcza i Walne Zgromadzenie członków.

Art. 58.

Zarząd, Rada Nadzorcza i Walne Zgromadzenie rozstrzygają prostą większością głosów, w razie równości głosów przeważa zdanie przewodniczącego.

Z pod tego przepisu wyjęte są uchwały Walnego Zgromadzenia: 1) co do uzupełnienia lub zmiany statutu, 2) co do przedterminowego odwołania członków Zarządu i 3) co do rozwiązania Towarzystwa i jego likwidacji,—w których to razach do ważności uchwały wymaga się: co do dwóch pierwszych punktów — większości $\frac{2}{3}$ głosów, co do trzeciego punktu — większości $\frac{3}{4}$ głosów obecnych na Zgromadzeniu członków przy udziale stowarzyszonych, reprezentujących przynajmniej $\frac{1}{2}$ sumy pozostającego do umorzenia długu Towarzystwa z tytułu emisji listów zastawnych. W razie nieprzybycia takiej ilości członków, Zgromadzenie winno być zwołane powtórnie najwcześniej w ciągu siedmiu dni i będzie ono prawomocne bez względu na ilość obecnych na Zgromadzeniu, jednakże wymagana do uchwały większość głosów obecnych na Zgromadzeniu, przewidziana w artykule niniejszym, pozostaje bez zmiany. Uchwały co do punktów pierwszego i trzeciego ulegają zatwierdzeniu Ministra Skarbu.

Art. 61.

Na wypadek ustąpienia członka Zarządu, jego nieobecności lub niemożności pełnienia obowiązków, wybiera się zastępców członków Zarządu na zasadach, wskazanych w artykule poprzedzającym. Przez czas pełnienia obowiązków członków Zarządu zastępcy używają wszelkich praw, służących członkom Zarządu, i, narówni z nimi, odpowiadają za czynności Zarządu. Poza czasem zastępstwa zastępcy członków Zarządu mają prawo uczestniczenia w posiedzeniach Zarządu z głosem doradczym.

Zastępca, obejmujący czynności ustępującego członka Zarządu, pełni je do najbliższego Walnego Zgromadzenia, które wybiera nowego członka Zarządu na czas do upływu kadencji ustępującego członka.

Art. 63.

Do ważności postanowień Zarządu potrzebna jest obecność Prezesa lub Wiceprezesa i przynajmniej dwóch członków Zarządu, a w razie nieobecności Prezesa i Wiceprezesa—obecność czterech członków Zarządu. Zastępców powołuje Prezes Zarządu w porządku większości głosów, otrzymanych przez nich na Walnem Zgromadzeniu.

O każdej zmianie zaszelej w stałym składzie Zarządu, Towarzystwo podaje w „Monitorze Polskim” do powszechnej wiadomości.

Art. 65.

Zarząd prowadzi wszystkie sprawy Towarzystwa; w szczególności do obowiązków jego należy: a) zaprowadzenie i prowadzenie rachunkowości, korespondencji i kasy, b) mianowanie i uwalnianie urzędników, wyznaczanie ich wynagrodzenia i podział pracy, c) zawieranie umów i wydawanie pełnomocnictw w imieniu Towarzystwa, d) nabywanie i sprzedawanie nieruchomości, e) układanie projektów rocznych budżetów, bilansów i sprawozdań, f) przyznawanie pożyczek i g) decydowanie we wszystkich sprawach

Towarzystwa, z wyłączeniem tych, które podlegają rozpoznaniu Rady Nadzorczej lub Walnego Zgromadzenia.

Art. 66.

W celu sprawniejszego wykonywania czynności Zarządu w sprawach pożyczek, za zezwoleniem Ministra Skarbu mogą być tworzone prowincjonalne oddziały Towarzystwa, zarządzane przez oddzielną stałą Delegację, składającą się z jednego członka Zarządu Towarzystwa z nominacji Zarządu, jako przewodniczącego Delegacji, oraz dwóch członków i dwóch zastępców, powołanych przez Zarząd. Jeden członek Delegacji i jeden zastępca powołani być winni z liczby członków Towarzystwa, posiadających przedsiębiorstwa na terytorjum oddziału. Tworzenie oddziałów Towarzystwa, określanie terenu ich działalności oraz wybór członków Delegacji oddziałowej i ich zastępców, dokonywane będą na mocy uchwały Zarządu, zatwierdzonej przez Radę Nadzorczą.

Art. 70.

Umowy, zobowiązania, pełnomocnictwa, czeki, żądania zwrotu pieniędzy i walorów z instytucji kredytowych i wogóle wszystkie akty i dokumenty, zobowiązujące Towarzystwo, winny być zaopatrzone w dwa podpisy z pomiędzy następujących osób: członków Zarządu i ich zastępców lub jednego z Dyrektorów, lub osób upoważnionych przez Zarząd, łącznie z jednym z członków Zarządu lub ich zastępców.

Dla czynności notarialnych i hipotecznych Zarząd może jednakże w każdym poszczególnym wypadku wydać plenipotencję jednej osobie do podpisywania w imieniu Towarzystwa.

Listy zastawne względnie świadectwa tymczasowe Towarzystwa podpisuje Prezes Zarządu lub jego zastępca oraz Delegat Ministra Skarbu, których podpisy mogą być odbite mechanicznie (facsimile), jak również Dyrektor Towarzystwa i księgowy.

Korespondencja zwykła Towarzystwa winna być zaopatrzona również w podpisy dwu wymienionych wyżej osób, uprawnionych przez Zarząd. Listy o charakterze informacyjnym, korespondencja i dokumenty, wewnętrzne podpisywane są przez jednego z dyrektorów lub jedną z osób upoważnionych.

Do odbioru z poczty pieniędzy, przesyłek, dokumentów i t. d. wystarcza jeden tylko podpis członka Zarządu, zastępcy, Dyrektora lub osoby, upoważnionej przez Zarząd.

W art. 71

wstęp i punkty 3 i 10 otrzymują brzmienie:

Zarząd przedstawia corocznie Walnemu Zgromadzeniu bilans i sprawozdanie obejmujące wszystkie ważniejsze rozporządzenia i uchwały tak Zarządu, jak i Rady Nadzorczej oraz Walnych Zgromadzeń, odbytych w ciągu roku.

W każdym sprawozdaniu winny znajdować się wiadomości następujące:

1) o sumie pożyczek spłaconych przez dłużników w ciągu okresu sprawozdawczego: a) przez coroczne obowiązkowe opłaty na umorzenie, b) przez zwrot części kapitału, niezależnie od obowiązkowego umorzenia, c) przez ściągnięcie pożyczki drogą

sprzedaży nieruchomości i urządzeń w wypadkach, przewidzianych przez statut Towarzystwa i d) przez podniesienie wynagrodzenia ubezpieczeniowego za zniszczone części nieruchomości i urządzeń;

2) o liczbie i sumie listów zastawnych, podlegających zniszczeniu w okresie sprawozdawczym: a) spłaconych skutkiem wylosowania lub nabytych z wolnej ręki, b) wniesionych przez dłużników na rachunek długu.

Art. 73.

Zarząd podaje w „Monitorze Polskim” i wskazanych przez Ministra Skarbu pismach zagranicznych do publicznej wiadomości: 1) co sześć miesięcy bilans finansowy Towarzystwa, 2) uchwały Walnych Zgromadzeń, dotyczące zatwierdzenia bilansów i sprawozdań i 3) wyniki rewizyj, dokonywanych przez Radę Nadzorczą, oraz wszelkie co do nich wyjaśnienia Zarządu.

Art. 74.

W celu sprawdzenia dokonanego przez taksatorów Towarzystwa szacunku zakładów przemysłowych i ustalenia jego wysokości, tworzone są Komisje Szacunkowe w składzie osób, powoływanych przez Zarząd Towarzystwa. Komisje te działają pod przewodnictwem jednego z członków Zarządu lub delegata, wyznaczonego przez Zarząd.

Art. 76.

Corocznie z Rady Nadzorczej ustępować będzie po 3 członków z pomiędzy wybranych przez Walne Zgromadzenie członków Towarzystwa i po jednym członku z pośród wybranych przez Zebranie Wyborcze właścicieli listów zastawnych. Członkowie Rady ustępować będą w pierwszych latach istnienia Towarzystwa przez losowanie, następnie z kolei starszeństwa wyboru, przyczem ustępujący mogą być wybierani ponownie.

Art. 78.

Rada wybiera Prezesa i dwóch Wiceprezesów. W razie śmierci lub ustąpienia Prezesa lub dłuższej jego nieobecności Rada wybiera z grona swego nowego Prezesa na czas, na jaki był wybrany poprzedni Prezes.

Do ważności postanowień Rady Nadzorczej potrzebna jest obecność Prezesa lub Wiceprezesa i przynajmniej sześciu członków przy 12-to osobowym, ośmiu członków przy 16-to osobowym składzie.

Art. 79.

Rada Nadzorcza układa regulamin swych czynności.

Art. 80.

Rada Nadzorcza czuwa w ogólności nad czynnościami Zarządu i rozstrzyga w zakresie nadanej sobie władzy trudności, napotymane przez Zarząd.

Do szczególnej atrybucji Rady Nadzorczej należy: 1) zatwierdzanie, zmiana i uchylanie instrukcyj dla Zarządu i Komisyj Szacunkowych, 2) opinjowanie o wszelkich sprawach, podlegających zatwierdzeniu Walnego Zgromadzenia, 3) coroczne i nadzwyczajne rewizje czynności, ksiąg, rachunków i kas Towarzystwa.

Art. 81.

Walne Zgromadzenie członków jest najwyższą władzą Towarzystwa, decydującą ostatecznie w granicach niniejszego statutu o wszystkich sprawach, dotyczących Towarzystwa.

Ogłoszenie o Walnym Zgromadzeniu winno nastąpić w „Monitorze Polskim” na miesiąc przed wyznaczonym terminem. O ile w pierwszym terminie Walne Zgromadzenie nie dojdzie do skutku, drugie Walne Zgromadzenie, prawomocne bez względu na ilość obecnych, będzie zwołane nie wcześniej niż w siedem dni od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim” o powtórnym zwołaniu Zgromadzenia.

Art. 88.

Zebrania Wyborcze właścicieli listów zastawnych Towarzystwa zwoływane będą corocznie w terminie stałym, który Rada Nadzorcza oznaczy, celem wyboru przedstawicieli do składu Rady Nadzorczej, w myśl art. 77 niniejszego statutu.

Ogłoszenia o zebraniu winny być czynione w „Monitorze Polskim” oraz co najmniej w jednym z pism codziennych, wychodzących w Warszawie, i w jednym z pism zagranicznych przynajmniej na jeden miesiąc przed wyznaczonym terminem.

Art. 89.

Właściciele listów zastawnych, pragnący uczestniczyć w Zebraniu Wyborczym właścicieli listów, przynajmniej na 7 dni przed terminem Zebrania składają Zarządowi Towarzystwa listy lub też zaświadczenia instytucji kredytowych krajowych i zagranicznych o tem, że listy zastawne Towarzystwa, wskazane dokładnie według numeru, znajdują się u nich na przechowaniu lub w zastawie i nie będą wydane do dnia następnego po Zebraniu Wyborczym.

Właściciele listów zastawnych mogą wykonywać swe prawo udziału i głosowania w Zebraniach Wyborczych również przez należycie do tego upoważnione osoby.

Art. 94.

Oszacowania zakładów przemysłowych dokonywane są przez techników szacunkowych Towarzystwa lub mianowanych przez Zarząd taksatorów. Szacowanie winno określić jaknajdokładniej z uwzględnieniem typu, stanu i stopnia zużycia rzeczywistą wartość placów, budynków, maszyn i urządzeń, mających być zabezpieczeniem pożyczki. Dokumenty szacunkowe winny zawierać również dokładne opisy przedmiotów, zabezpieczających pożyczkę.

Art. 96.

Wszystkie, stanowiące zabezpieczenie pożyczki, zabudowania, maszyny i urządzenia przed wydaniem pożyczki winny być ubezpieczone od ognia i wybuchu kotłów na sumę, nie niższą od sumy pożyczki, w jednej lub kilku instytucjach, wskazanych przez Zarząd. Wysokość sumy ubezpieczenia określa Zarząd. Suma, określona przez Zarząd przy przyznaniu pożyczki, obowiązuje dłużnika przy dorocznym odnowieniu ubezpieczenia do czasu otrzymania nowej ze strony Zarządu w tej mierze pisemnej instrukcji. Ubezpieczenie winno być zawarte w walucie pożyczki.

Art. 97.

Szczegóły wzajemnych stosunków Towarzystwa z instytucjami ubezpieczeniowymi objęte będą regulaminem, opracowanym przez Zarząd i Radę Nadzorczą Towarzystwa w porozumieniu z zainteresowanymi instytucjami ubezpieczeniowymi.

Regulamin ten, po zatwierdzeniu przez Ministra Skarbu, będzie ogłoszony w „Monitorze Polskim.”

Art. 98.

Polisy ubezpieczeniowe i dowody opłacenia składek ubezpieczeniowych winny być złożone i przechowywane w biurze Zarządu lub oddziałach Towarzystwa. W razie nieprzedstawienia przez dłużnika dowodów z opłacenia w terminie składek ubezpieczeniowych i dowodów odnowienia ubezpieczenia, Towarzystwo ma prawo zapłacenia tych składek i odnowienia ubezpieczenia na rachunek dłużnika — a następnie ściągnięcia poniesionych z tego tytułu wydatków z kaucji zapisanej na ten cel.

Art. 99.

W razie całkowitego zniszczenia przez ogień nieruchomości i urządzeń stanowiących zabezpieczenie pożyczki, Zarząd Towarzystwa, bez potrzeby uprzedniej zgody ze strony właściciela przedsiębiorstwa, odbiera z właściwej instytucji ubezpieczeniowej na rachunek odszkodowania, przypadającego właścicielowi, — sumę, pokrywającą nieumorzoną resztę pożyczki Towarzystwa z wszelkimi zaległościami i kosztami, następnie wycofuje z obiegu listy zastawne na sumę, potrzebną do skreślenia z hipoteki całkowitej pożyczki bądź przez zakup z wolnej ręki, bądź w drodze losowania, a zbywającą resztę zwraca instytucji ubezpieczeniowej dla wydania komu należy.

Art. 100.

W razie częściowego tylko spalania, zniszczenia lub uszkodzenia przedmiotów, stanowiących zabezpieczenie pożyczki, Zarząd Towarzystwa określa wysokość brakującej części zabezpieczenia i odpowiednią sumę odbiera z odszkodowania, przypadającego za uszkodzone przez pożar nieruchomości i urządzenia, według zasad, wskazanych w artykule poprzedzającym. Towarzystwo może zrzec się odszkodowania ubezpieczeniowego na rzecz właściciela zakładu przemysłowego w razie, gdyby pomimo szkody pozostałe mienie zabezpieczało całkowicie pożyczkę Towarzystwa.

Art. 101.

W wypadkach, przewidzianych w dwóch poprzednich artykułach, na prośbę dłużników Towarzystwo może zatrzymać odebrane z instytucji ubezpieczeń fundusze i wydawać je dłużnikom stopniowo, w miarę przywracania do dobrego stanu uszkodzonych przez pożar części.

Jeżeli odbudowa nie będzie rozpoczęta w ciągu pół roku i zakończona w ciągu 2 lat po pożarze, odszkodowanie ubezpieczeniowe będzie obrócone na umorzenie pożyczki.

Art. 102.

W zakresie środków dochodzenia długów, obciążających przedsiębiorstwa będące zabezpieczeniem

pożyczek Towarzystwa, oprócz zwykłych środków prawnych i uprawnień, wskazanych w artykułach 20 i 30 niniejszego statutu, Towarzystwu przysługują następujące uprawnienia:

1) na obszarze b. zaboru rosyjskiego — uprawnienia, wskazane w rozdziale VI ustawy Tow. Kred. m. Warszawy;

2) na obszarze b. zaboru austriackiego — uprawnienia, wskazane w ustawie z dnia 21 czerwca 1882 r. (Dz. Ust. Nr. 81 z dn. 27 czerwca 1882 r. część XXVIII);

3) na obszarze b. dzielnicy pruskiej — uprawnienia, wskazane w rozdziale „o prawie przymusowego wykonania przez Ziemstwo Kredytowe” statutu Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego.

Art. 105.

Na posiedzeniach władz Towarzystwa delegat ma głos doradczy, służy mu jednak prawo wnoszenia sprzeciwów i wstrzymywania wykonania uchwał, przeciw którym wniósł sprzeciw, i które, zdaniem jego, dotyczą szczególnie ważnych interesów Skarbu.

Art. 106.

Wnioski delegata, o których mowa w artykule poprzednim, wstrzymują wykonanie odnośnej uchwały organu Towarzystwa. Wnioski te winny być zgłoszone Zarządowi Towarzystwa oraz Ministrowi Skarbu w ciągu trzech dni od daty powzięcia uchwały, a następnie rozstrzygnięte przez Ministra Skarbu w ciągu dwóch tygodni od daty ich zgłoszenia.

Jeżeli decyzja Ministra Skarbu nie będzie zakomunikowana Towarzystwu w rzeczonym terminie, odnośna uchwała wchodzi w życie.

Art. 108.

O ileby Zarząd lub Rada Nadzorcza nie spełniały nałożonych na nich niniejszym statutem obowiązków, lub przekroczyły przepisy statutu względnie obowiązujących praw, z powodu czego Skarb Rzeczypospolitej Polskiej mógłby być narażony na straty z tytułu objętej gwarancji za listy zastawne Towarzystwa, Minister Skarbu będzie mógł powyższe organa Towarzystwa rozwiązać, w miejsce ich najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy od daty rozwiązania zarządzić wybory tych organów, ustanawiając na czas przejściowy mianowany przez siebie Zarząd, a nawet, zarządzić (niezależnie od art. 6 i 58 niniejszego statutu) i przeprowadzić likwidację Towarzystwa.

50.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa

z dnia 10 stycznia 1928 r.

o zabronieniu polowania na łosie-byki, dropie i wiewiórki.

Na podstawie ust. 2 lit. b art. 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934) postanawiam co następuje:

§ 1. Na przeciąg jednego roku zabraniam całkowicie polować na łosie-byki, dropie i wiewiórki.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

51.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 12 stycznia 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie regulaminu przewozowego dla bezpośredniej niemiecko-polsko-sowieckiej komunikacji towarowej.

Na mocy art. 4, punkt 8 ustawy z dn. 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewóz towarów i zwierząt w bezpośredniej komunikacji pomiędzy stacjami kolei niemieckich z jednej strony a stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad z drugiej strony w tranzycie przez Polskę i przez obszar Wolnego Miasta Gdańska odbywa się na zasadzie regulaminu, podanego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1928 r.

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Załącznik do rozp. Min. Komunikacji z dn. 12 stycznia 1928 r. (poz. 51).

REGULAMIN PRZEWOZOWY

dla bezpośredniej niemiecko-polsko-sowieckiej komunikacji towarowej.

Regulamin niniejszy obowiązuje w komunikacji towarowej pomiędzy stacjami kolei niemieckich z jednej strony a stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad z drugiej strony w tranzycie przez Polskę i przez obszar Wolnego Miasta Gdańska.

I. Przepisy przewozowe.

Przy przewozie obowiązuje jako prawo umowne Berneńska Konwencja Międzynarodowa ze wszyst-